

'Een goeie bank is een bank die gekocht wordt, simpel'



Jan Oosterhuis snijdt in zijn zaak in Culemborg de stof voor een nieuw bankstel.

Foto Klaas Jan van der Weij



VI IMAGES / Voetbal International

Naam: Jan Oosterhuis, **Leeftijd:** 51 jaar, **Speelde bij:** FC Wageningen, FC Utrecht, De Graafschap, Haarlem, **Beroep:** Eigenaar Moreno Zitmeubelen BV Culemborg

IWAN TOL

Ik ben geen Jan des Bouvrie, maar ik durf wel te stellen dat ik weet wat een goeie bank is. Een goeie bank is een bank die gekocht wordt, simpel. Toen ik begon met

ontwerpen, maakte ik wat ik zelf mooi vond. Dat is een klassieke fout. Je moet vanuit de consument redeneren, die moet die bank kopen.

Ik was voetballer en opgeleid tot computerprogrammeur, met meubels had ik niets. De fabriek was van mijn stiefvader en zijn broer. Pas toen die laatste eruit stapte, begon het te kriebelen. Ik was net semi-prof geworden bij Haarlem en een eigen zaak leek me wel wat. Dan had ik in elk geval een beetje hetzelfde vrije leventje dat ik als voetballer ook had, dacht ik.

Toen tien jaar geleden mijn stiefvader overleed, heeft mijn broertje zijn plek ingenomen. Samen runnen we de fabriek. Hij doet het stofferen, ik de boekhouding en het snijwerk. Nee, dat is niet moeilijk. Een bank bestaat uit allerlei stukken: de romp, kussens, leuning, noem maar op. Daar moet stof overheen komen. Die stof snij ik uit grote rollen. In het begin was ik veel te voorzichtig, je moet er een beetje routine in krijgen. Dat is het enige.

Naast de fabriek ben ik nog assistent van Jan Vreman bij De Graafschap. Soms heb ik het met spelers weleens over de zaak. 'Je zult het wel druk hebben', zeggen ze dan. Dat klopt ook. Een eigen bedrijf run je niet in veertig uur. Als ik op mijn achttiende een contract voor twee ton had getekend, had ik nu misschien op de golfbaan gestaan, maar dan? Ik ben blij dat het me niet is komen aanwaaien. Mijn wereld is daardoor veel groter dan alleen die bal.

Zeker, dat vrije leventje heb ik nog steeds. Ik kan zelf mijn tijd indelen, dat vind ik een groot goed. Maar een eigen zaak betekent ook zorgen. Vroeger gingen mensen niet op vakantie omdat ze een bankstel kochten. Die tijd is voorbij. Met onze meubels richten we ons

op het middensegment, de tweeverdieners zeg maar. Die hadden in het begin nog geen last van de crisis, maar hebben de laatste jaren hun banen verloren of zijn in onzekerheid geraakt. Mensen kiezen in zo'n situatie eerder voor een Ikea-bank van 500 euro, ook al weten ze dat ze daar over twee jaar niet meer op kunnen zitten. Dat zien ze dan wel weer. Dat raakt ons in de portemonnee.

Verder is het met banken net als met de mode: het verschilt per jaar. We hebben een tijd gehad dat ik de rollen alleen maar in appeltjesgroen of aquablauw hoefde te bestellen, nu is het weer grijs en zwart dat in de mode is. Ja, als ik een persoon voor het eerst zie, kan ik wel inschatten wat voor bank die thuis heeft staan. Jan Vreman? Ha, dat is niet moeilijk. Jan houdt van simpel. Eenvoudig. Geen toeters en bellen, zijn bank moet vooral lekker zitten. Maar weet je, zoals bij zoveel mannen het geval is, heeft Jan thuis helemaal niets te vertellen. Het gaat er vooral om wat zijn vrouw een mooie bank vindt.